

tur for at kommercialisere den nye viden, den viden, der hele tiden skal udvikles på vores mange forskningsinstitutioner.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 18:10

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo ofte kritiseret videnskabsministeren for ikke at lytte til de højdninger, der bliver tilkendegivet på universiteterne, og når man læser høringssvarene her, må man vel kunne konkludere, at ministeren i dette tilfælde har lyttet til universiteterne. Jeg genlæste så nogle af de høringssvar, der var, da den her lov oprindeligt blev vedtaget, og kunne konstatere, at det i hvert fald for nogle af dem, der har ytret sig i den her sag, måske mere er et udtryk for, at de har tilpasset sig videnskabsministerens grundlæggende opfattelse af forholdet mellem viden og kommerciel virksomhed, end det er udtryk for, at videnskabsministeren har flyttet sig.

Sagen er jo, at den her lov oprindeligt og i form af de ændringer, der kommer her, bygger på den grundlæggende misforståelse, at man skaber mest udvikling og mest viden ved at begrænse videndeling, og det er det, det handler om, når man siger, at institutionerne får mulighed for tvangsmæssigt at pålægge forskere at få deres viden patenteret og dermed fjerne den fra den åbne og fri videnskabelige diskussion. Det er også en forkert opfattelse, når man tror, at det at give mulighed for at patentere ting nødvendigvis er en mere effektiv måde og bedre fører til, at ting bliver brugt og nyttiggjort, end hvis de blev stillet til rådighed for borgerne, uden at man skulle betale for det først.

Det er jo skæbnens ironi, må man sige, at det sådan set er erhvervsorganisationerne, der er tættest på at være enige med Enhedslisten i det her spørgsmål, fordi de jo udmærket godt forstår, at det, der sker her, er, at universiteterne forsøger at tjene penge på viden, som man har opbygget, i stedet for at dele den gratis med resten af samfundet. Det grundlæggende problem for os er, at vi sådan set mener, at hele den her tankegang om, at det at patentere er vejen til fremskridt, er forkert og forældet, og vi er bare i den ulykkelige situation, at vi nu baserer vores lovgivning på nogle synspunkter, der måske i en kortere periode i videnuviklingens historie kunne have en vis relevans.

Det er jo også interessant at konstatere, at hvis man kigger på vores nordiske broder- eller søsterlande, Norge og Finland, vil man se, at de har valgt at håndtere den her sag noget anderledes, end man gør i Danmark. F.eks. har man opretholdt det synspunkt, at forskerne jo dog selv må have lov til at bestemme, om de resultater, de når frem til, skal deles frit med andre, eller de skal patenteres. Jeg anerkender for så vidt, at det kan være fornuftigt nok at sige, at man på et universitet kan have den mulighed, at man laver patenter, og man kan sige, at alternativet til, at universiteterne gør det, er, at den enkelte forsker deler sin viden med andre. Og det er det, man sådan har forsøgt at finde en model for i Norge og Finland, som jeg faktisk synes er rigtig.

Det er jo også sådan, at det her lovforslag er baseret på, at universiteterne siger, at det vil være nyttigt for dem, og det er baseret på, hvad jeg vil karakterisere som lidt sådan godtkøbsfilosofi om, at det nok også er godt for samfundet, men hvad konsekvensen af den her lov har betydet for nyttiggørelsen af de forskningsresultater, der kommer på universiteterne, og hvad den her lovgivning har betydet for mulighederne for at sikre, at den viden, der bliver udviklet, faktisk bliver brugt og fører til forbedringer i samfundet, har man sådan set ikke gennemført nogen egentlig analyse af.

Man har heller ikke foretaget nogen analyse af, om det overhovedet er sådan økonomisk givtigt for nogen. Så vidt jeg umiddelbart kan se, er realiteten, at universiteterne indtil nu ikke har været i stand til at indtjene de penge, som man bruger på bureaukrati i den her forbindelse, og det er måske i virkeligheden udtryk for, at der heller ikke er noget økonomisk rationale i den her lovgivning.

Nu er problemerne jo ikke skabt med dette lovforslag. De blev skabt, da man vedtog den oprindelige lov, men hvis folk kommer til Enhedslisten og siger, at de gerne vil have et lovforslag igennem, der gør det nemmere for dem at fortsætte ad en forkert vej, så medvirker vi ikke, og derfor kan vi ikke stemme for det lovforslag, der ligger her.

Kl. 18:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Videnskabsministeren.

Kl. 18:15

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det var naturligvis skuffende, at hr. Per Clausen kom til den konklusion, at Enhedslisten ikke kunne støtte lovforslaget, men ellers vil jeg ger-